

SENDA URBANA DE BENIPEIXCAR

SENDA GROGA

Punt d'eixida i arribada: Parc de les
Ambrosies (ermita de Martorell)

Distància: 2,5 km.

Temps estimat: 1 hora.

Desnivell màxim: 23,6 m

Dificultat tècnica: Fàcil.

COM ARRIBAR:

Urbanet. Línea 3. Parada

Diumenges, Cementeri.

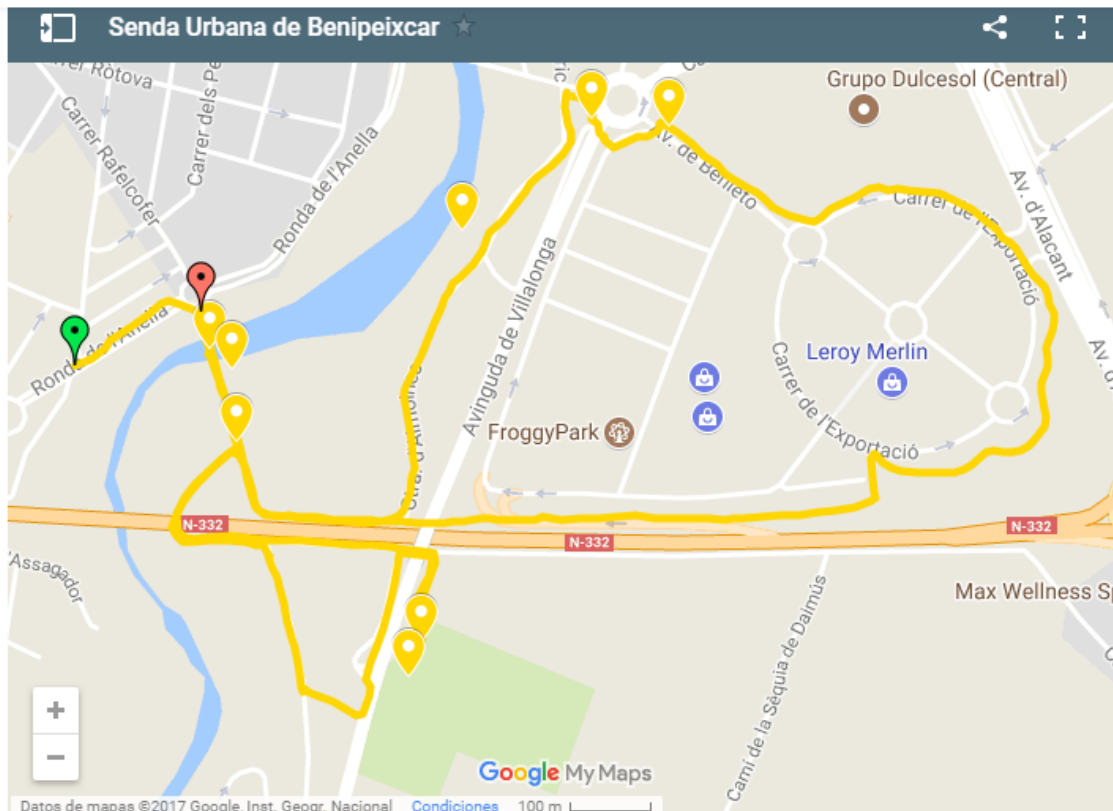
Frecuència de pas. 30 min.

9.00 a 13.00 h. / 16.30 a 20.30 h

Safor Bici. Estació més

propera: Carrer Rafelcofer

L'itinerari discorre majoritàriament per camins de terra compacta amb zones de grava solta en alguns punts, i per trams de calçada urbana. Un passeig que transcorre per una zona d'horta molt propera al nucli urbà de Gandia, de paisatge agrari i amb una diversitat de flora i fauna pròpia del riu Serpis i en la qual destaquen algunes espècies d'arbres monumentals.

ERMITA DE MARTORELL

Iniciem la marxa des de l'ermita ubicada a l'Alqueria de Martorell, un xicotet grup de cases en una zona d'horta molt propera al nucli urbà de Gandia.

Malauradament l'interior de l'edifici no es pot visitar, però conserva interessants restes de l'antic trapig del segle XV relacionat amb el cultiu de la canyamel i l'extracció del sucre que fou un dels motors econòmics de la ciutat ducal en aquest període.

L'ermita és un edifici històric d'origen possiblement islàmic que, després de la reconquesta cristiana al segle XIII, va passar a formar part d'un conjunt més ampli d'edificacions de la insigne i noble família dels Martorell a la qual va pertànyer durant molts segles.

Davant de l'ermita podem observar una de les espècies d'arbre monumental que trobarem al llarg del recorregut, el

lledoner, un arbre que es troba freqüentment a prop de les alqueries i masies, que tradicionalment s'ha utilitzat per fer eines agrícoles i obtenir llenya i carbó.

Continuem el camí per la ronda de l'Anella fins a arribar a la següent parada.

HORTS ECOLÒGICS

Amb la decadència de l'agricultura, cada vegada trobem més camps abandonats que s'han convertit en zones desèrtiques dels municipis, que enlletgeixen el paisatge i no compleixen amb una de les seues funcions bàsiques: ajudar a millorar el medi ambient conservant la flora i la fauna local.

Darrere l'ermita Martorell, trobarem els Horts Socials Ecològics, terrenys municipals en règim de cessió destinats a l'agricultura ecològica.

Amb aquest projecte municipal, Gandia recupera la tradició agrícola, al mateix temps que realitza una aposta decisiva per la convivència entre generacions, el manteniment dels camps i la recuperació de la tradició agrícola.

PONT DE FERRO

Arribem al pont de ferro de l'antiga via fèrria Gandia - Alcoi, que fins a 1969 servia de connexió entre el Port de Gandia i les comarques industrialitzades de l'interior.

Les necessitats de la indústria tèxtil alcoiana de subministrar-se de carbó i matèries primes (tints i cotó) per a les seues fàbriques tèxtils i la dificultat orogràfica del terreny, creen la necessitat de tindre un mitjà de transport eficient per importar matèries primes i exportar els seus productes industrials. Aquesta necessitat fou el motiu de la línia fèrria Alcoi-Gandia per tal d'establir una connexió portuària cap a l'exterior.

CEMENTERI MUNICIPAL

Als 100 metres el camí es desvia a la dreta on podrem fer un descans a l'ombra dels lledoners i contemplar la silueta de l'Alqueria de Martorell a l'altra vora del riu. Potser, amb un poc de sort, podem ser sorpresos per l'aparició de la simpàtica puput, un ocell d'uns 28 cm de llarg, de color marró rosat amb les ales i la cua ratllades de blanc i negre.

Passem per davall del pont de la carretera N-332 fins a arribar al pàrquing del cementeri municipal de Gandia, on una creu de pedra ens dóna la benvinguda.

L'albereda del cementeri té un passeig interessant. Constitueix una extensió de 8.000 m² amb arbres monumentals que estan inclosos en el Catàleg d'Arbres i Alberedes d'Interés Local catalogats com singulars. L'araucària, el plàtan, la jacaranda o les palmeres washingtonies són dels més destacables. De vegades, alguns d'ells com ara els xiprers, que arriben fins als 14 metres d'alçada, són centenaris.

Per a continuar la senda, cal desfer l'últim tram del recorregut fins a enllaçar amb el camí d'inici, i una vegada baix del pont de la carretera, trencar cap a la dreta seguint un camí paral·lel a la carretera nacional en direcció al polígon de Beniето.

Finalment seguint els indicadors arribem a l'ermita de Sant Vicent.

ERMITA DE SANT VICENT

L'ermita de Sant Vicent, actualment en desús, és un edifici protegit declarat com a BIC (Bé d'Interés Cultural). El temple actual data del segle XVIII, encara que es coneix l'existència d'un més antic, del XVI, en què probablement, o almenys això es conta, hi va predicar el sant valencià, Vicent Ferrer.

Fins als anys 50-60, a l'ermita se celebrava la tradicional romeria al sant. A la frescor del seu patí frontal creix una frondosa figuera. El cultiu de la figuera i el consum de figues

estàn estretament lligats a la nostra història perquè aquest fruit ha sigut vital per a la subsistència dels valencians. De fet, és fàcil trobar algun arbre en totes les alqueries i ermites del territori.

A partir d'aquest punt la ruta transcorre entre naus industrials. Però quan tornem podem observar el majestuós pi canari que presideix la redona de la carretera de Vilallonga.

Quan travessem el pont Menéndez i Pelayo, prenem de nou la ronda de l'Anella per arribar fins al Parc de les Ambrosies on se situa l'ermita de Martorell, inici i fi de la senda.